

Katolikus Igenaptár
Ádvent, December 19.

Napi igehelyek

Bír 13,2-7.24-25a

Volt azonban egy córai, Dán-nemzetségbeli ember, név szerint Mánue. Felesége meddő volt, de az Úr angyala megjelent neki és így szólt hozzá: „Te meddő vagy és nincs gyermeked; de foganni fogsz és fiút szülsz. Óvakodj tehát attól, hogy bort és szeszes italt igyál, vagy valami tisztátalant egyél. Ha fogantál és megszülted a fiút, borotva ne érintse fejét, mert Isten nazírja

lesz gyermekségétől és anyja méhétől. Ő kezdi majd megszabadítani Izraelt a filiszteusok kezéből." Erre az asszony elment férjéhez, s azt mondta neki: „Isten egyik embere jött hozzám, de külseje olyan volt, mint egy angyalé: igen félelmetes. Amikor megkérdeztem, kicsoda, honnan jön és mi a neve, nem akarta megmondani nekem, hanem ezt felelte: „Íme, foganni fogsz és fiút szülsz: óvakodj attól, hogy bort és szeszes italt igyál, s valami tisztátalant egyél, mert a gyermek Isten nazírja lesz gyermekségétől fogva, anyja méhétől egészen halála napjáig.” Meg is szülte a fiút és elnevezte **Sámsonnak**. Aztán a gyermek felnövekedett, s az Úr megáldotta, és Dán táborában, Córa és Estaol között kezdett vele lenni az Úr lelke.

Lk 1,5-25

Volt Heródesnek, Júdea királyának napjaiban egy Zakariás nevű pap, Ábia papi osztályából. A felesége Áron leányai közül volt, és Erzsébetnek hívták. Mindketten igazak voltak Isten előtt, feddhetetlenül éltek az Úrnak minden parancsa és igazsága szerint. De nem volt gyermekük, minthogy Erzsébet magtalan volt, és már mindketten előhaladott korban voltak. Történt pedig,

hogy amikor osztályának rendjében szolgálatot teljesített az Isten előtt, s a papi szolgálat rendje szerint sorsvetés útján rá került a tömjénezés sora, bement az Úr templomába, miközben az egész népsokaság kívül imádkozott az illatáldozat órájában. Akkor megjelent neki az Úr angyala, és megállt a tömjénoltár jobb oldalán. Ennek láttára Zakariás zavarba jött, és félelem szállta meg őt. Az angyal ezt mondta neki: „Ne félj, Zakariás, mert meghallgatást nyert könyörgésed; feleséged, Erzsébet fiút szül neked, és a nevét **Jánosnak** fogod hívni [Ter 17,19]. Örömed és vigasságod lesz ő, és sokan örülnek majd születésén. Mert nagy lesz az Úr előtt; bort és részegítő italt nem iszik [Szám 6,3; Bír 13,4], és már anyja méhétől fogva betelik Szentlélekkel. Izrael fiai közül sokakat fog Urukhoz, Istenükhöz téríteni. Illés szellemével és erejével fog előtte járni, hogy az atyák szívét a fiakhoz fordítsa [Mal 3,23-24], a hitetleneket pedig az igazak okosságára, s így alkalmas népet készítsen az Úrnak.” Ekkor Zakariás megkérdezte: „Hogyan győződjem meg erről? Hiszen én öreg vagyok, és a feleségem is előrehaladott már napjaiban.” Az angyal ezt felelte neki: „Én Gábiel vagyok, aki az Isten színe előtt állok, és azért küldtek, hogy beszéljek veled, és ezt az örömhírt meghozzam neked. De íme, megnémulsz, és nem tudsz beszélni addig a napig, amikor ezek megtörténnek, mivel nem hittél szavaimnak, amelyek a maguk idejében beteljesednek.” Ezalatt a nép várta Zakariást, és csodálkozott, hogy késik a templomban. Amikor pedig kijött, nem tudott szólni hozzájuk, és megértették, hogy látomást látott a templomban; ő pedig intett nekik és néma maradt. Amikor azután eltelték szolgálatának napjai, visszament a házába. E napok után Erzsébet, a felesége méhében fogant, s elrejtőzött öt hónapig, mondván: „Így cselekedett velem az Úr ezekben a napokban, amikor rám tekintett, hogy elvegye gyalázatomat az emberek előtt.”